

(63. 1.)

VOORLOOPIG VERSLAG.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 335 der Zitting 1913—1914.)

Het wetsontwerp beoogt in de eerste plaats oplossing te geven aan eene moeilijkheid, welke zich ten aanzien van de interpretatie van art. 1 der Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (*Staatsblad* n°. 7) voordoet en op bladz. 1 en 2 van de Memorie van Toelichting is uiteengezet. Men vereenigde zich algemeen met de opvatting der Regeering, dat eene machtiging moet worden gevorderd voor den aanleg en het gebruik van niet voor het openbaar verkeer bestemde radiotelegraphen en -telefonen, ook wanneer het niet betreft aanleg in, op of boven openbare gronden of het niet in gebruik geven tegen betaling. Waar nu bij eene ruime interpretatie van art. 1, welke onder „telegraphen en telefonen”, in het eerste lid genoemd, ook radiotelegraphen en -telefonen doet begrijpen, art. 3 die machtiging uitsluit en door velen die opvatting boven de meer beperkte, op bladz. 2 der toelichting nader uiteengezet, wordt verkozen, is er alle reden om door wetswijziging aan den onzekeren toestand een einde te maken.

Intusschen was er, naar enkele leden opmerkten, nog eene derde lezing van de wet mogelijk. Wordt namelijk het eerste lid van art. 1 niet van toepassing geacht op het derde lid van dat artikel, dan doelt dit derde lid op alle radiotelegraphen en -telefonen, onverschillig of zij al dan niet voor het openbaar verkeer zijn bestemd; waar dan elders in de wet, als in art. 2, van telegraphen en telefonen wordt gesproken, zijn daaronder alle radiotelegraphen en -telefonen begrepen, met het gevolg, dat voor den aanleg en de exploitatie daarvan ingevolge art. 2 steeds concessie zal noodig zijn, ook al zijn zij niet voor het openbaar verkeer bestemd. Deze leden erkenden echter, dat ook deze lezing niet tot eene bevredigende oplossing van de moeilijkheid kon leiden en het wetsvoorstel dus niet overbodig maakte. Immers de bepalingen omtrent de concessien, welke slechts eindigen door naasting van Staatswege, zijn niet geschikt om voor radiotelegraphen en -telefonen eene machtiging, als in art. 3 wordt bedoeld, te vervaagen.

Sommige leden stelden prijs op overlegging van het in den aanvang der Memorie van Toelichting bedoelde verslag der bij den radiotelegrafischen dienst der Departementen van Marine, Oorlog en Waterstaat betrokken ambtenaren.

Artikel 1.

Artikel 1, eerste zinsnede, der wet.

De voorgestelde redactie werd weinig fraai genoemd. In de uitdrukking „telegraphen en telefonen, in welke de radiotelegraphen en -telefonen zijn medebegrepen” zijn naar het voorkomt de woorden „in” en „mede” taalkundig onjuist gebruikt.

Artikel 3 der wet.

Sommigen waren van meening dat de uit de bestaande

wet overgenomen uitdrukking „indien zij tegen betaling worden in gebruik gegeven”, de bedoeling niet goed weergeeft. Het is niet juist, te spreken van een voor het openbaar verkeer bestemde telegraaf, die tegen betaling wordt in gebruik gegeven, indien, nadat de betaling is geschied, de telegraaf door den ambtenaar wordt bediend.

Artikel 3bis.

Naar aanleiding van de toelichting tot het eerste lid werd gevraagd waarop de opvatting steunt, dat, in de territoriale wateren varende schepen, zonder uitdrukkelijke voorziening, niet kunnen geacht worden onder de toepassing van de wettelijke voorschriften van den oeverstaat te vallen.

Ten aanzien van het tweede lid merkte men op, dat de Telegraaf- en Telefoonwet, overeenkomstig art. 2 der wet houdende Algemeene Bepalingen, geldt voor het geheele Koninkrijk, inclusief de territoriale wateren en het daarbinnen gelegen watergebied des Rijks. Derhalve heeft men in lid 2 van art. 3bis te doen met eene uitzonderingsbepaling op de artikelen 2 en 3 der Telegraaf- en Telefoonwet ten behoeve van radiotelegraphen en -telefonen aan boord van andere dan Nederlandsche vaartuigen, tenzij zij zich bevinden binnen de territoriale wateren op het watergebied des Rijks, zonder voorzien te zijn van eene vergunning krachtens het internationaal radiotelegraafverdrag met reglement van Londen. Blijkens het eerste lid van art. 3bis zullen echter ook de radiotelegraphen en -telefonen, waarvoor geen concessie of machtiging wordt vereischt, en welke werken in de territoriale wateren of in het daarbinnen gelegen watergebied des Rijks, gebonden zijn aan daarvoor door den Minister van Waterstaat vast te stellen voorschriften. Men vroeg of de regeling aldus moet worden opgevat. Zoo ja, dan kon men zich op grond van hetgeen in de Memorie van Toelichting wordt vermeld, daarmee in hoofdzaak vereenigen. Men was echter van meening, dat de bedoeling duidelijker in het artikel kon worden uitgedrukt.

Sommige leden waren intusschen van oordeel, dat de bepaling te ver gaat, voor zoover zij publieke radiotelegraaf- en telefoonstations aan boord van vreemde schepen in de territoriale wateren, zelfs zonder dat daarvoor eene concessie wordt verleend binnen het watergebied des Rijks, toelaat, indien door eene vreemde Regeering eene vergunning is verstrekt. Naar hun gevoelen moest eene zoo vrijgeevige bepaling in sommige omstandigheden tot groote moeilijkheden leiden.

Voorts rees de vraag wat met „watergebied des Rijks” wordt bedoeld en of in het eerste en in het tweede lid aan die uitdrukking dezelfde beteekenis is te hechten. Het verschillend verband, waarin de term met het voorafgaande „territoriale wateren” wordt gebruikt, deed hieromtrent twijfel rijzen.

Het werd taalkundig onjuist geacht te spreken van radiotelegraphen en -telefonen, welke „zich bevinden” binnen de territoriale wateren. Nog minder juist is de gedachte, dat zij van eene vergunning zouden kunnen voorzien zijn.

Nog werd de opmerking gemaakt, dat in de Memorie van Toelichting ten onrechte van eerste, tweede en slotzinsnede van het tweede lid wordt gesproken. Dit lid bestaat toch slechts uit één zinsnede.

Ten slotte sprak men er zijn verwondering over uit, dat in het tweede lid verwezen wordt naar een reglement, dat in het aangeduide *Staatsblad* n°. 132 van 1913 niet is opgenomen. Men verzocht mededeeling van het reglement.

Aldus vastgesteld den 11den November 1915.

TYDEMAN.

BOISSEVAIN.

DE MONTE VER LOREN.

FOCK.

TEENSTRA.

